

RYCINA (3) *sb f*

a jasne.

sg *N* rycina (1). ◇ *G* ryciny (2). ◇ [*pl* *A* ryciny. ◇ *L* rycinách.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI – XVIII w.*

Trójwymiarowy obraz przedmiotu lub postaci wykonany techniką ryty: rzeźba lub płaskorzeźba; sculptile Vulg (3) : [jako Duch Święty zowie obrazy] Ryciná/ Drwá/ Kámienie/ Nietzyftóść/ [...] Bogowie ryći/ [...] Bálwany. KrowObr 110, 110v; [BudBib 3.Reg 6/35 (Linde); ryciná/ Sculptile. Volck Yyy2; Ołtarze ich [narodów pogańskich] wywróćcie/ y bálwany po kruźćie/ y gáie wyrąbayćie/ y ryćiny popalćie. WujBib Deut 7/5, s. 85a].

W połączeniu szeregowym (1): Nietzyń łobie Ryciny álbo iáko wy mowicie Obrázu/ áni żadnego podobieńftwá/ [...] nie będziefz lię im kłániał/ áni ich chwalił. KrowObr 110v.

[*Szereg: »rycina i (ani) podobieństwo«: Nie vczynifz łobie ryćiny/ áni żadného podobieńftwá/ które ieft ná niebie wzgóřę/ y które ná ziemi niłko [...]. WujBib Ex 20/4 (Linde), 85a.] [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]*

Synonimy: figura, obraz, podobieństwo, rysowanie, rzezanie.

Cf RYCIE, [RYCIZNA]